Ч. 17 (13.256). Львів, четвер 26. січня 1933. Poосtowa opłata kaplacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щади. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 4·00 зол. Чвертьрічно 12·00 „ Піврічно 24·00 „ Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нація чи партії.

Міркування на тему проблеми національного проводу *)

У політичнім розвитку повоєнної Европи зазначились дві схеми — вдержання парляментаризму у великих державах Заходу, Англії та Франції, та перевага одної партії чи диктатури в Італії, Німеччині, Радянщині та в Польщі. З цих останніх дві перші це національні держави, а дві другі це держави національностей. Але як в одних так і в других перевага національного елементу перервала чи бодай ослабила до крайної міри нормальний розвиток політичних відносин у середині держави. Для нас має особливий інтерес розвиток суперечностей між національним та партійним чинником у державах, в яких перебувають найбільші частини нашої нації, отже в Радянщині та в Польщі.

Доки істнує капіталістичний лад, а з ним і суспільні противенства між окремими клясами та між містом і селом, доти політична боротьба а тим самим і істнування політичних партій у державі, природні і потрібні. Але нормальний розвиток політичних відносин у державах з національно мішаним населенням є явищем досить виїмковим. Такими виїмками є, наприклад, Швайцарія та почасти Чехословаччина Парляментризм у старій Росії взагалі не міг розвинутись через її ріжнонаціональний склад. Партійна боротьба в московській вязниці народів не була можлива, бо московські партії завжди боялись, що поневолені народи використають їх пороження, щоби визволитися з московського яма, як це й сталося у 1917 році.

Теж саме бачимо тепер у Польщі. Природне суспільне зріжничкування та розвиток нормальної політичної боротьби в межах польського народу неможливі, бо поляки бояться, що неполяки, зокрема ж українці використають боротьбу польських партій у цілях далекойдучої національно-політичної еманципації.

Про якісь організовані форми національно-політичної боротьби українського народу на Радянщині не може бути й мови. Українці там можуть вибирати лише між пасивним та збройним опором, але саме тому тим більше уваги треба присвятити формам політичної боротьби українського народу в межах Польщі.

Головний зміст політичної боротьби в національних державах полягає в тім, що партія, яка здобуває більшість у парляменті, перебирає у свої руки виконавчу владу з примусовими засобами державного правління. Перемога тої чи іншої української партії в Польщі сама по собі становища українського народу ні трохи не поліпшує. Те, що українці мають тепер, осягнено обєднанням партій, консолідацією національних сил Істнування партій у межах нації при таких умовах може бути справдане лише потребою пристосувати національно-політичну працю до своєрідних умовин поодиноких груп населення, про партійну боротьбу тут властиво взагалі не може бути мови. Але це партійно-політичне зріжничкування в ніякому випадку не сміє порушувати єдности національного проводу.

З огляду ж на те, що партійна диктатура в межах недержавної нації неможлива при недостачі примусових засобів, якими розпоряджає держава, шлях до єдности національного проводу веде лише через вирівнання партійних противенств та координацію засобів національно-політичної боротьби. Безоглядна акція одної партії, що ударемнює працю інших національних партій, для цілости національного організму є безумовно шкідлива.

Нація, що не володіє правами державної суверенности, не відповідає юридично за свої частини, себ то національний провід не відповідає за кожну партію. Але з другого боку, нація зорганізована політично так мало, що її провід не керує всіми її частинами та не може тому взяти на себе моральної відповідальности за чини кожної партії, очевидно не доросла до повноти національно-політичної еманципації.

Становище українців у Польщі в цьому відношенні тим більше відповідальне, що ... історичних фактів їм припало й заступництво перед світом інтересів українського населення в межах Радянщини. Як форма організації національних українських сил в межах Польщі так і вибір засобів національно-політичної боротьби мусить відповідати не лише місцевим потребам, а й дальшим цілям цілої української нації. Врештою між одними і другими жадного противенства нема.

Фактичне припинення політичної боротьби між окремими польськими партіями та консолідація їх під проводом санаційного центру вимагає підпорядкування всіх українських партій одному національному проводові.

Цьогож вимагають і державні інтереси цілої української нації. Національний провід українців у Польщі може виступати перед світом, заступаючи та бороначи інтереси цілої нації, як поважна частина замість цілого, але цього права не може мати тільки одна партія.

Загальна засада скупчення національних сил наскрізь слушна, як з погляду окремих українським земель, так і з погляду цілости української нації. Але кожна витрата дорогих національних сил людських, а навіть матеріяльних, якою якась скрайня партія хоче осягати кінцевий ефект без огляду на цілість національних справ, є під кожним оглядом актом національної деморалізації.

Пересадна партійність та розбіжність національних сил, все були найбільшими хибами українського політичного життя. Вони тим більше небезпечні, що завдання політичної організації цілої нації припали тепер одній, західній її частині. І можна бути певним, що українська нація осягне свою політичну мету не скоріше, як ці хиби будуть переможені.

Нація повинна станути над партіями і провід кожної партії повинен поставити себе до розпорядимости національному проводові.

М. Данько.

*) *Від Редакції:* Цю статтю містимо як дискусійну.

Ще одна рептилька.

Волинь 21. I. 1933.

Появилась недавно на Волині одна з найпаскудніших брошурок російською мовою під назвою „Безпристастье" („Bezstronność") якогось Ніколая Старуха, видана в Замості на Холмщині, а видрукована у Володимирі на Волині. Брошурка має всього 39 сторінок малої 16-ки, з передмовою якогось Станислава Коверського, польською мовою, що дав буцімто на неї гроші. Цей „меценат" у своїй передмові каже, що добачив у брошурці бажання допомогти „консолідації польської держави й заспокоєнню розагітованих умів" і що все, що до цього зеде, є є добре.

Сам-же автор Ніколай Старух у своїй передмові каже: „Бажання моеї брошури принести користь своїй державі й горожанам" і протиділати тим, що „намагаються стан державн погіршити ріжними суперечками релігійними, національними й партійними".

Цих передмов вистарчає, щоб зрозуміти, до якої породи належить автор брошури й хто та з якою метою дав гроші на її видання.

Починається вона секстанським стилем від апостолів, любови до ближнього й заклику до всіх без ріжниці віри й національности „лікувати рани батьківщини". А далі вже дістається й німцям, і „ерусалимським дворянам" (так і назвав автор жидів), і польським партіям, і врешті — українцям.

На думку цього автора, взірцем для українців повинен бути Константин Острожський, „який був православної віри, але це не перешкоджало йому бути великим патріотом польської держави, себто поляком" (!).

„Звернім увагу, — каже він далі, — на проповіді ріжних партійних головарів: визволенців, соціялістів, комуністів, українців (теж партія!), сельробів і т. п., які проповідують сільському народові (!) ріжні нездійснимі ідеї, а також повну рівноправність громадян" (!).

„Українські посли Холмщини, Волині й Галичини йдуть ще далі: вони... проповідують одночасно виділення згаданих земель в окрему автономну українську державу, пояснюючи при цьому темному народові, що давніше в цих місцевостях була самостійна Україна" (з малої літери). „Вони мріють стати правителями майбутньої України, як Ленін, Троцький і їхні помішники.

І т. д. і т. д. Брехня, неуцтво, демагогія, провокація й очевидний брак у голові котроїсь клепки — все це перемішане в брошурці в одну гидку саламаху. А наприкінці досипано перцю у формі таких дубових віршів

Можетъ быть придется плакать,
За то будутъ всѣ балакать:
Про украину, Шевченка,
No to będzie nie tak prędko.

І на таку мерзотину хтось видає гроші. Ще дивніше, що находяться якісь москалі, що розносять цю брошурку по наших селах.

Senex.

Болівійсько-параґвайський конфлікт.

З Ріо де Жанейро повідомляють, що на високорівні Ґран Чако йде від кількох днів кривавий бій між військами Болівії та Параґваю. Є це найбільша збройна стріча тих держав від вибуху конфлікту за Ґран Чако. Втрати по обох сторонах доходять до 2.000 вбитих і ранених. Болівійські війська виперли параґвайців з їхніх становищ. Одначе параґвайські відділи перейшли незабаром до протинаступу. Болівійський уряд оголосив, що готов до переговорів з Параґваєм під умовиною, що Болівія дістане вільний доступ до ріки Параґвай.

Wyciąg z protokolu wspólnego z dnia 23. grudnia 1932 Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 281 czasopisma „Diło" z daty Lwów, dnia 18. grudnia 1932 do Sygn. art. VI. 1. Pr. 812/32 na posiedzeniu niejawnem w dniu 23 grudnia 1932 po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 16. grudnia 1932 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 281. z daty Lwów, dnia 18. 12. 1932 zawierającego: w artykule p. t. „Chto czoho" w całości znamiona występku z §§ 24 ustawy prasowej oraz zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz — by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Nie wykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenia za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu podać do wiadomości ogółu treść artykułu skonfiskowanego w Kurjerze Lwowskim Nr. 345. ABC. z 12. grudnia 1932. Według §§. 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W. Medyński w. r. Protokolant: Lewicki w. r. Za zgodność: Lipanowicz, starszy sekretarz.

З весною відкриють Хліборобську Палату у Львові.

Преса доносить, що основна децизія про створення Хліборобської Палати у Львові вже прината міністерствами внутр. справ та хліборобства. В короткому часі затвердить ці внески рада міністрів та буде іменований комісар, що займеться вступними організаційними працями та переведенням виборів до Палати. Праця Хліборобської Палати у Львові буде розтягатися на три східньо-галицькі воєвідства та почне свою роботу вже з початком нового бюджетового року, себто з днем 1. квітня 1933. Таким чином наші передбачення, що цю установу з весною уруxомлять, вповні справджуються.

Хліборобська Палата має, згідно з розпорядком президента окремі вплиби: 1) з державного грунтового податку, а саме 3 проц. з нього, і 2) 50 проц. зі самоуправного (воєвідського) додатку до податків. Ці вплиби для львівської Хліборобської Палати будуть такі (на основі вплибів останнього року):

Воєвідство:	3% з грунт. податку:	50% зі самовр. додатку:
львівське	133.000	111.000
станиславівське	44.400	37.000
тернопільське	76.800	64.000
Разом	254.400 зол.	212.000 зол.

Або всі вплиби з податків будуть виносити 466.400 зол. на рік. Крім того Хліборобська Палата буде мати приходи з оплат і винагород за свої праці, які покищо не можна підрахувати. В кожному випадку річні приходи Хліборобської Палати будуть замикатися квотою поверх пів-міліона зол.

Справа Хліборобської Палати є для нас важною і тому з нашого боку треба уваги для цієї справи всіх чинників, які працюють над поширенням хліборобської культури і організацією нашого села. Ми вже інформували раніше, що Хліборобська Палата може приняти частину роботи добровільних хліборобських організацій, або через них давати напрямок цій праці. Мусимо подбати, щоби цей другий спосіб праці був переведений на нашому терені, бо тільки праця над піднесенням рівня хліборобської культури, ведена добровільними хліборобськими обєднаннями може дати трівкі і для селянства дійсно корисні висліди.

Зокрема справу виборів радних до Хліборобської Палати у Львові мусимо доглянути з великою увагою, щоби наше хліборобське населення мало в цій установі голос бодай у тих вузьких рямцях, до яких примушує розпорядок президента. Наші філії „Сільського Господаря" мусять над цим застановитися, щоби ці вибори на повітах відповідно приготовити з хвилею, коли появиться відносний розпорядок комісаря про вибори. Цієї справи не можна легковажити, так як інші зацікавлені в цьому чинники, її не спускають з ока і в скорім темпі переводять її в життя.

(Хр.)

Радянські гаразди.

ВИІМКИ З СЕЛЯНСЬКОГО ЛИСТА.

Нам переслали листа, що його отримав один біженець з УСРР, молодий селянин, від свого брата, також селянина. Лист датований 4. січня ц. р. та висланий з приводу Різдвяних Свят. Виймаємо з нього деякі речення, справляючи лише дещо мову і правопис (лист писаний чоловіком з простолюддя).

„БІДНІ СВЯТА".

„Витаю я тебе з Різдвом, із святами. Ох, дуже наші свята бідні. Нічого нема, тільки вода та пшоно і капустиці трошка, маємо огірочків та цибульку — і те все буде у нас на свята. Вода замісць горівки, пшоно замісць пшениці, капуста замісць мяса, огірки замісць пирогів, цибуля замісць котлетів, кукурудзяний мамай замісць хліба — он і всі наші свята.

...Не цураймося і цього і молімося Богу, що ще це є у нас. Коби було таке до святої весноньки, а там на весні буде хоптиця...

...Горе та біду переживаємо і прийдеться видно погибати. Добиваймося одні до других, або ви до нас або ми до вас, бо сами вже не знаємо, як дальше жити...

ЦІНИ.

„До нового року було тяжко жити, а по новім ще тяжче. Корова, як гарна, коштує 1500 карбованців, а то 1000*), краща коняка 580 крб., але продають і за 10; вівці по 80—100 крб., свиней у нас нема, а коли трапиться, то „драньтя" за 500 крб.; 1 фунт сала 10 крб., фунт хліба 8 крб., пуд (16 кг.) картоплі 15 крб., пуд якоїнебудь паші 100 крб., 4 цибульки 1 крб., шклянка круп чи пшона 1 крб., 2 яблука 1 крб., шклянка цукру 4 крб., пара чобіт 300 крб., шапка 200 крб.

„Ми коня продали за 130 карбованців, а продали тому, бо годувати нема чим, а сами голодували. У нас забрали весь хліб з соломою. Осталася 1 кобила, 1 собачка, 6 курчат, 2 пари голубів і 4 нас: отака наша господарка..."

ПОДАТКИ...

„Податку нам давати треба було 75 крб. 91 коп., „обложення" 82 крб. 32 коп., „кубаційного" (?) 38 крб. 75 коп., тракторних акцій 93 крб. 15 коп., всього на суму 290 крб. 13 коп....

*) Офіціяльний курс 1 долар — 2 карб.; фактично „зпід поли" треба за 1 дол. дати 80 карб.; платні хитаються між 80—350 карб., не рахуючи кваліфікованих робітників. — Прим. Ред.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Організуймо сільську дітвору!

(Стаття надіслана.)

Передімною звіт бібліотекаря діточої бібліотеки в Лужку Горішнім, пов. Старий Самбір (пароха О. Татомира). Ось деякі цифри:

Книжок у бібліотеці 180 чисел. 110 дітей у віці від 8—14 літ прочитало від серпня 1931-го року до кінця 1932-го р. 2.080 книжок. Десять найпильніших читачів і читачок прочитало разом 634 книжки. При віддачі книжок бібліотекар справджував кількома чи кільканадцятьома питаннями, чи дитина докладно прочитала і зрозуміла книжку. Дітвора захоплюється найбільше такими лектурами: „Марко Проклятий", „Під Корсунем", „Славні побратими", „Перед бурею" (Богдан мельницький), „Ждала, ждала козака" і „Дзвіночком".

Переглядаю звіт і перед очима стають усі малі, 8—14 літні українці, у переважно полатаних свитинах і подертих ходаках: — інтелігентні очі і розбуджені, скуплені, цікаві личка...

Книжка в руках пересічного інтелігента — це переважно чинник, який докидає до балясту його розхитаного аналізою світогляду ще кілька нових ідей. А добра, жива книжка в руках 8—14-літнього бойчука, духово здорової дитини природи, це чудодійна сила, яка будить у його душі приспану віками неволі національну свідомість, національну амбіцію, яка могучо, рішаючим способом впливає на його світогляд.

110 бойчуків і 2.080 прочитаних книжок! Із таких дітей виростуть лави свідомого свого імени та своїх завдань українського хліборобства. Це не буде вже темна, сліпа, переполохана юрба, тільки свідомий, національно амбітний, державно-творчий елемент.

А тепер питання: Чи в багатьох наших селах дітвора так читає? Чи в кожному селі постаралися місцеві інтелігенти запренумерувати бодай 2—3 примірники „Світа Дитини", „Нашого Приятеля" чи „Дзвіночка", цих педагогічно знаменито редагованих часописів для дітей? Чи в усіх селах займається хтонебудь національним вихованням дітвори? — Боюся почути відповідь.

Спектатор.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 26. СІЧНЯ 1933.

П. КОТОВИЧ. 2)

З радянської літератури.

В романі Івана Кириленка, „Першихтовка" між комуністами зустрічаємо дуже добре нам знайомі типи „кающихся дворян". Один з них, наприклад, каже „...знайомство моє з роботою домен наштовхує мене на одну настирливу думку: ми надто мало шануємо в робітникові людину. Ви поглянулиб, яка важка, яб сказав, каторжна їхня праця, як вони напружуються... Це просто...

„Білоручка"-комуніст обірвав свою думку, бо... йому не хватило слів. Його прототип, російський дворянин закінчив би цю думку французькою фразою, цитатою з Вольтера, чи там, Бальзака, але... сучасні пани ще не навчилися по-французському — не мали часу...

До речі, коли ми вже коло отого „червоного дворянства", то принагідно мусимо завважити, що це вже найшло свій відбиток у літературі.

У цитованій уже Микитенковій „Справі чести" робітник Зануда питає: „...А Коля, це хто такий буде? Чи комісар який, чи з простого народу?"

Відомий талановитий письменник М. Хвильовий в останньому оповіданні „З лябораторії" пише: „Видно було, по-перше, що в Яруті він (комуніст Майстренко) визнав позапартійного, і, по-друге, — що перед професором (Ярутою) стоїть один із тих комуністів, які стикаються з позапартійними тільки, або принаймні, головним чином, на тих чи інших офіціяльних побаченнях". (Черв. Шлях, ч. 7—8).

Як бачимо, комуністи помаленьку „входять у ролю", привчаються не лише панувати, але й панські примхи дістають. Одначе не перешкоджає якомусь Вадимові Собкові малювати для комсомольської „публики" так Західну „буржуазну" Европу:

„У прекрасному залі
чудовий концерт.
Виступає...
— Ах...
— Чарівний офіцер.
Знають усі у кімнаті (?)
— Розстріляв
пядесят
падлюк
солдатів.
А за геройство це
— Ах!
Ура! Офіцер!

Американці малюють собі бородатих москалів, як вони ото влітку сидять у тіні розлогої клюкви і пють із самовара... горілку. Як бачимо наївний „поет" з надлопанської столиці недалеко відбіг від цих американців: Мабуть думає, що „чарівні офіцери" в Европі подібні до... комісарів ДПУ.

В свій час М. Хвильовий виступив був проти фаворизування на Україні російської культури. Хвильовий стояв на становищі, що на Україні відбувається боротьба двох культур — російської і української, та домагався, аби харківський уряд став на шлях активної підтримки української культури.

„Враження від статті Хвильового, — писав тоді Могилянський, — таке ніби в кімнаті, де так душно, що важко було дихати, відчинили вікна, і легені раптом відчули свіже повітря".

За ці домагання накинулися були на Хвильового, і він, згідно з традицією радянських робітників пера, змушений був „каятися".

Вода в Лопані кілька разів замерзала, Хвильовий встиг за цей час знов „нагрішити" і знов „покаятися", а... думки, кинені ним, тоді не зникли...

Ось недавно, колишній старшина УГА, поет, прозаїк і критик Володимир Гадзінський писав: „Ми не відкидаємо видатного впливу радянської культури Великоросії на Україні що ще довго буде з ним боротися українська культура". (Цитую за Романченком „У хащах формалізму", Гарт, ч. 11, 1931 р., стор. 121).

Едвард Стріха (прецікавий псевдонім — виявляє орієнтацію на „психольогічну Европу!) писав у „Літер. Ярмаркові": „Ви звикли орієнтуватися на московське мистецтво, і не знаєте, що в ньому 50 проц. вашого, що воно починається вашою лаврою, вашими велитнями Левицьким і Боровиківським і кінчається вашим Рєпіним". (Гарт, ч. 7—8, 1931 р., стор. 93).

Українській культурі, і літературі зокрема доводиться боротися на два фронти: **проти „самоотверженного малороса"**, який у всі історичні епохи був однаково безпринципним, рабським двоєдушним і зрадливим підлизувачем; та проти російського імперіяліста, який, як той хамелеон, міняє барви, але по суті залишається ще азіятським деспотом.

Як на приклад безпринципного малоросійства вистарчить вказати на такого Ів. Романченка, який вище уведений цитат з В. Гадзінського доповоджує заввагою: „Цеж просто твердження українського шовініста, який протиставляє радянську культуру братньої РСФРР. — українській і навпаки!" (Гарт, ч. 11, 1931 р., стор. 121)

Не вадить такому Романченкові і той факт, що багато зпоміж чільних представників „братньої РСФРР" не то, що не „протиставляють", але просто не признають ніякої України.

Комуніст Максим Горкий, наприклад, писав. „Мені здається, що і переклад цієї повісти на український діялект (наречіє) теж непотрібний. Мене дуже дивує той факт, що люди, які ставлять перед собою ту саму мету, не тільки змінюють ріжницю діялектів — намагаються перетворити діялекти на мову, але ще й переслідують тих великоросів, що опинились меншістю в области давнього діялекту". („На літературному посту" — цитую за Гірчаком „На два фронта").

(Продовження буде.)

Проти гітлєризму й антисемітизму.

ВІДЕНЬ, 24. І. ПАТ. Лінцський епископ видав пастирський лист проти націонал-соціялістів, називаючи цю партію ворогом церкви. Лист звертається теж проти расового антисемітизму, называючи його незгідним з християнськими основами. Лист признає, що міжнародній жидівський рух є шкідливий, однак переслідування жидівського народу за його походження є нелюдське і нехристіянське.

Гітлер переговорює.

БЕРЛІН, 24. І. ПАТ. Канцлер Шляйхер зложив Гінденбурґові звіт про внутрішню політичну ситуацію та про акцію затруднення безробітних. В правицевих колах думають, що переговори в справі створення центрово-правої парляментарної більшости скінчаться без успіху. Гітлер мав сьогодні конференцію зі штабом гітлерівських провідників, м. ін. з бувшим президентом державного банку, д-ром Шахтом. Зі Штрасером стрінувся в Мінхені, куди виїхали сьогодні оба провідники.

Після замаху чеських фашистів.

Після невдалого фашистівського замаху на військову касарню в Брні запанував у місті спокій. Арештовано 60 осіб, переважно з Бучовиць коло Брна, централі фашистівського руху. В мешканні б. ґенерала Ґайди поліція перевела ревізію й сконфіскувала листи, які свідчать, що він знав про плянований замах. Льокаль фашистів у Празі опечатали.

З повідомлень чеської преси виходить, що фашисти були дві години панами положення та, що замах представлявся дуже поважно. Слідство ствердило, що касарняна варта не мала муніції і не держалася службових приписів. Арештували двох фельдфеблів, що були у змові з фашистами. Поведення арештованих дуже прикре. Багато із них плакало, що їх ошукали. Всі вірили, що ґен. Ґайда оголосив у цілій Чехословаччині диктатуру.

Експозе Молотова.

МОСКВА, 24. І. ПАТ. В салі палати на Кремлю відбулося бюджетове засідання ЦКВ, на якому Молотов виголосив велике експозе. Обговорив наперед актуальні справи внутрішньої політики, заповідаючи ощадности, боротьбу з протирадянськими елементами і висунув постулят зміцнення диктатури пролетаріяту. В ділянці закордонної політики вказав на зміцнений престіж Радянщини за границею після удачної пятирічки, чого доказом пакти про неаґресію, які Молотов уважає за докази мирної радянської політики. Підкреслив тісні взаємини з Німеччиною й зазначив, що на Далекому Сході Радянщина займає строгу невтральність. Виступив притім проти дипльоматичних антирадянських потягнень Японії, яка приписує більшовикам прихильність до китайського руху.

Більшовики промахнулися.

Цікаві враження з Радянщини оповідає Моріс Гіндус, автор книжки „Червоний хліб", після свого повороту з пятьмісячного побуту в тім-же краю, звідки він родом. Він каже, що радянський режім зробив великий промах, відбираючи селянам збіже зі жнив. Замітне це особливо на Україні, яка славиться своїм чорноземом. На Україні — каже Гіндус — щезла всяка охота селян до праці і більшовики пробують тепер знайти хоч іскорку заінтересування селянства до праці на полі. Не помагають ніякі обіцянки комісарів. Для інтелектуальних робітників уряд поробив деякі уступки, але вони мусять признатися, що вони комуністи. Гіндус призбирав великий матеріял для своєї книжки.

Зловживання радянських службовців.

МОСКВА. 24. І. ПАТ. В Севастополі засудили на смерть 6 службовців тамошнього податкового уряду, між ними й заступника керовника. Закинули їм свідоме обнижування податку приватним торговцям, хабарництво і низку інших службових зловживань. Радянський скарб потерпів шкоду на суму 600.000 рублів.

Аероліт у Бразилії.

ВАЛЬПАРАЙЗО. 24. І. ПАТ. Величезної ваги аероліт упав на нововибудований театр „Мондіяль". Аероліт пробив дах театрального будинку і наробив великого знищення. Сталося це передполуднем і тому жертв людьми не було.

Як фабрикують декларації за польськими школами?

Учитель Коневіч у Ляшках Мурованих роздає шкільні декларації, друковані по українськи, але з домаганням польської мови навчання через шкільних дітей їхнім батькам до підписування. Між іншим передав таку декларацію синові Теодора Заяця і жадав, щоби батько її підписав. Коли син переказав учителеві, що батько вже підписав раз одну декларацію за українською школою, то учитель відповів на те: „to nic nie szkodzi, niech ojciec podpisze teraz za polską szkołą".

Учителька Чайковська з Росох, самбірського повіту, казала шкільним дітям попідписувати шкільні декларації з домаганням польської мови навчання шкільним дітям за їхніх батьків. Батьки опісля проти того протестували, справа тягнеться далі і досі нема ніякого її вирішення.

Звертаємо на це увагу громадянства, бо такі факти можуть зайти і по інших громадах. Батьки українських дітей нехай не підписують ніяких декларацій, бо час підписування та вношення декларацій за українською школою вже минув 31. грудня 1932 р. Так само батьки повинні заборонити своїм шкільним дітям підписувати їх на якихнебудь шкільних деклараціях.

Допомога безробітному вчительству.

Оснування „Окружного Учительського Комітету для боротьби з наслідками безробіття у Львові".

При Кураторії Львівської Шкільної Округи заснували в місяці грудні м. р. **„Окружний Учительський Комітет для боротьби з наслідками безробіття"** з осідком у Львові. Завданням цього Комітету є збирати матеріяльні жертви від учительства вселюдних, середніх і фахових шкіл та працьовників шкільної адміністрації з метою давати підмоги для безробітних учителів (ок), які найшлися в нужді, дальше зредукованим службовикам шкільної адміністрації та на доживлювання шк. дітвори.

Цей Комітет складається з представників усіх станових учительських організацій польських, українських і жидівських, яких діяльність обіймає терен Кураторії Л. Ш. О. З українських учительських установ входять у склад цього Комітету: „Учительська Громада" і „Взаїмна Поміч Українського Учительства", а саме Мих. Таранько (3-ій заст. голови Комітету) й Андрій Зелений (контр. комісія). Комітет оподаткував увесь загал учительства в межах Львівської Шкільної Округи у висоті пів проц. від місячних поборів, одержуваних в готівці. Акція збірки фондів розпочалася з днем 1. січня 1933.

Всі ті безробітні учителі (ки) і службовики шкільної адміністрації (урядовці Рад Шкільних Повітових та Кураторії), що перебувають тепер постійно на території Кураторії Л. Ш. О., а находяться в нужді й бажають користати з підмог вище названого Комітету, нехай вносять прохання на письмі до „Окружного Учит. Комітету для боротьби з наслідками безробіття" у Львові через свою станову організацію, до якої належать.

Вчительські колективи та „Батьківські Комітети", які займаються справами допомоги для найбіднішої шкільної молоді, вносять прохання у справі підмоги для ведення акції доживлювання чи одягання дітвори через дотичні Ради Шкільні Повітові (для дітвори шкіл вселюдних), або через Дирекції шкіл середніх (для молоді середніх шкіл) у своїх місцевостях.

Всі безробітні члени „Учительської Громади" (учителі середніх шкіл) і „Взаїмної Помочі Українського Учительства" (учителі (ки) вселюдних шкіл), оскільки бажають користати з цієї допомогової акції, мусять негайно внести прохання через вище наведені станові організації до „Окружного Комітету", які переладують ці подання з відповідною конкомітацією під розгляд Виконного Виділу „Окружного Комітету".

Бюро Виконного Виділу находиться в будинку Львівської Кураторії при вул. Кармелітській ч. 4, І. пов.

Зміна американської конституції.

ВАШИНҐТОН. 24. І. ПАТ. 36 стейтів, отже більшість 2/3 приняло поправку до конституції, яка передбачує, що конґрес, вибраний в листопаді, буде скликуваний на день 3. січня наступного року, замість, як досі, за 11 місяців після виборів. Президент і віцепрезидент будуть складати присягу в дні 20. січня замість, як досі, 4. березня. Згідно з тією поправкою на будуче давний конґрес не буде вже збиратися після виборів нового конґресу, а новий президент обійме раніше урядування.

Проф. О. КІЗЕВЕТТЕР.

Посмертна згадка.

Дня 9-го січня помер у Празі в 66-ім році життя визначний російський історик, проф. Олександер Олександрович Кізеветтер. Покійний був учнем, а потім наступником славнозвісного російського історика В. О. Ключевського, професора московського університету. Перебуваючи на еміґрації не зі своєї вини (більшовицька влада вислала О. К-ра разом з декількома російськими вченими поза межі рад. республики), О. К-р у 1922 р. оселився в Празі, де заняв посаду професора в еміґраційних російських високих школах, а згодом на Карловім університеті.

У своїх наукових розвідках з історії Росії О. К-р найбільшу увагу присвячував добі 18-го ст. („Посадская община в Россіи 18-го столѣтія", „Городовое Положеніе Екатерины II. 1785 г." і ін.). З інших праць Покійного зазначу тут дві, в яких знайдеться немало цінного матеріялу і для нас, українців. Це науково-популярний нарис: „М. С. Щепкин" (2-е вид. Прага, 1925 р.) і спогади: „На рубеже двух столетия" (Прага, 1929 р.), де знаходимо, нпр., характеристику професорів московського університету Миколи Стороженка та Федора Корша, згадку про виступ проф. Е. Гордієнка на харківських дворянських зборах у кінці 80-их років, про зїзд міських діячів і всеросійський сільсько-господарський зїзд у Києві в 1913 р. і ін.

Ст. Сірополко.

НОВИНКИ

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.** 744-?

— **Першорядна кравецька робітня А. Дуфанця,** Львів Пасаж Миколяша, II. пов., напроти кіна „Утіха". 1250 3-25

— **Д-р Миронович Антін орд.** у внутрішніх недугах Львів, вул. Жовківська 64, ч. тел. 52-05. Лічення кварцовою лямпою. 1124 8—?

— **Вистави українського театру у Львові.** Театр ім. Тобілевича, що є тепер трупою Кооперативи Український Театр у Львові приїзжає на кілька вистав до Львова. Вистави відбудуться у Театрі Ріжнородностей. 27-го год. 7.30 веч. піде американська комедія Конерса „Роксі", що йшла довший час на сцені міського львівського театру. Всі, що не бачили цієї песи на польській сцені можуть поглянути на неї, як вона виведена нашими артистами. Навіть ті, що бачили свого часу „Бродвей" на обох сценах, мусіли признати, що наша трупа виставила цю песу не гірше від великої столичної. 28-го у суботу в год 3-ій попол. піде оперетка „Мікадо", 30-го вечором песа Лесі Українки „Боярння", вперше на українській сцені, 31-го „Мотря" сценічна переробка з повісти Б. Лепкого, Лужницького-Лісевича. Ці дві українські песи будуть свого рода сензацією для нашої інтеліґентної публики.

— **Летючки УОН на селі.** В селі Вертові пов. Жовква хтось розкинув у неділю, 22. ц. м. коло церкви і по селі летючки УОН. Поліція, глядючи за кольпортерами, перевела ревізію в хатах селян Михайла Демка та Івана Білокурія і хоч не найшла нічого, арештувала обох. Арештованих відставила до Жовкви.

— **Засідання Фільольоґічної Секції Н. Т. ім. Ш.** відбудеться в суботу 28. січня в канцелярії Т-ва в год. 18-ій у справах: намічення пляну і реґуляміну праці Секції і її комісій, предложення вибору нових членів-чужинців на місце померших та намічення часу виборів проводу Секцій і комісій на 1933/4 рр. Усі дійсні члени Секції зволять явитися. — **І. Свєнціцький.**

— **Інформаційний відчит** про участь українських інжинірів у Науковому Зїзді природників, лікарів та інжинірів у Львові виголосить інж. І. Кандяк у салі Т-ва Українських Інжинірів, Львів, Ринок 10, в середу 25. І. в 7 год. веч.

— **Концерт М. Розенталя,** що був спершу заповіджений на 26. ц. м. у салі Польського Музичного Інституту перенесений на бажання артиста на 27-го січня.

— **Мороз у Львові.** Львівська ратункова стація зареєструвала 23. ц. м. 30 випадків відмороження носа, ух і рук.

— **Комуністичний процес.** Перед трибуналом присяглих суддів у Львові розпочався комуністичний процес проти мулярського помічника Дре

Рада Ліґи Націй.

ЖЕНЕВА, 24. I. ПАТ. Сьогодні передпол. почалася під головуванням італійського делеґата Альойзія 70. сесія Ради Ліґи Націй. Францію заступав пос. Ко, В. Британію Еден, Німеччину постійний делеґат Келлер, Польщу Рачинський. На довірочному засіданні відіслали до льокальної процедури меншинну петицію Найґебавера з Гор. Шлеська. На явному засіданні визначили справоздавця для англійсько-перського конфлікту. Цю справу реферує мін. Бенеш.

Мін. Бенеш переговорював нині з головою розброєвої комісії Гендерсоном.

—o—

ПЕРЕПАЧКОВУВАННЯ ЗБРОЇ.

ЖЕНЕВА, 24. I. ПАТ. У кульоарах ідуть далі переговори між Малою Антантою та великими державами в справі перепачковування зброї з Італії через Австрію на Мадярщину. Делеґат Малої Антанти постановив зясувати цю справу Раді Ліґи Націй на основі санжерменського та тріянонського трактату. Деякі великі держави роблять заходи, щоби інцидент полагодити дипльоматично, без інтервенції Л. Н. Посередництво предложила державам Малої Антанти В. Британія, як зачувати на бажання Італії.

шера та його 10 товаришів зі Львова, Станиславова, Дрогобича і т. д. Всім закидують протидержавну діяльність.

— **Великі сніги.** В цілій Мадярщині панують великі сніговії, що перервали зовсім залізничу комунікацію. В деяких сторонах сніг сягає до 5 метрів. Коло Шавар засипало кілька потягів. Подібно дїється в Румунії, де міжнародні потяги не можуть видобутися зі снігів.

— **Отже хто вимордував жидівську родину?** Слідчий суддя випустив 23. ц. м. на волю Андрія Жултанецького і Войтіха Нікратовича, арештованих під замітом вимордування жидівської родини Фельдів у Колодні пов. Жовква. Аналіза крови на предметах, висланих до експертизи до інституту проф. Гіршфельда у Варшаві виказала, що це кров звіряча а не людська, наслідком чого впала підстава обвинувачувати обох арештованих. У Жовківщині ведуть далі поліційне слідство. Сподіються, що в найближчих днях зможуть справжніх убивників із Клодна передати судові.

— **Ріжні вістки.** 20. січня зустрінулися на нараді у Вашинґтоні Гувер із Розвельтом; вони радитимуть у справі воєнних довгів союзних держав. — Московські громадянські організації зібрали субскрипцією 2 міліярди рублів на будову велитенського літака, що буде називатись „Максим Горкий“. — Перервані наради представників Німеччини та Швеції щодо нового торговельного договору; шведські делеґати вернулись у Стокгольм. — Бельгійська соціялістична партія зорґанізувала у Брюсселі демонстрацію жіноцтва для протесту проти нових податків; на демонстрацію приїхали делеґатки з ріжних міст. — За грудень число безробітних в Італії зросло майже до 100.000 осіб. — 20. січня збирається в Каїро міжнародній залізничий конґрес. — З Льондону до Ню-Йорку виїхав пароплав „Ґеорґік“ з вантажем золота на 2 міл. фунтів. — У 30 кільометрах від Гельсінґфорсу вилетів у воздух воєнний форт Мак-Еліот; причина вибуху невідома.

— **Гостра зима.** В цілій середній Европі впали великі сніги. З Німеччини, Австрії, Мадярщини та Румунії приходять вістки про перерви в залізничій комунікації. Те саме дїється в Польщі. Метеорольоґи заповідають в найближчому часі ще більші морози, ніж були досі.

— **Тран лікувальним засобом.** З Америки прийшли звістки про цікаві досвіди переведені в одній фабриці. Почали там насильно відживляти робітників траном. В одній із хемічних фабрик поділили всіх на дві групи; в одній було 115 жінок і 70 мущин, у другій 88 жінок і 40 мущин. Перша група від грудня 1931 р. до березня 1932 щодня діставала підчас перерви у праці одну ложку трану. Друга не діставала трану. Виявилось, що з першої ґрупи 102 осіб підчас зимових місяців ані разу не занедужала від простуди, а у другій групі простудилось 42 особи. 92 особи, що працювало у першій групі, ніразу не покинули праці, а у другій увесь час працювало тільки 52 особи. Лікарі та вчені ствердили, що тран береже людей теж від заразливих недуг.

— **Трагічні артилерійські вправи.** Підчас артилерійських вправ в Антонівці біля Стрия експльодувала граната в моменті, коли вилетіла з дула. Наслідок експльозії був жахливий. Гарматчика Візнера ранило так тяжко в живіт і шию, що він помер незабаром у шпиталі. Лекше ранило гарматчиків Бенера і Любавого.

— **Вбив тещу.** В Угринові пов. Калуш скликав місцевий парох мировий суд у справі поділу маєтку між Антониною Фіняк і зятем її Дмитром

ПОДЯКА.

Щиро дякуємо **Вп. д-рові К. Воєвідці,** лікареві в Станиславові за вмілу й совісну операцію та дбайливу опіку в часі недуги Моєї Дружини.

1285 **Голинський Михайло,** опер. артист.

Ручанчиком. Підчас мирових переговорів вибухла між ними сварка, при чому зять вхопив залізко до прасовання і вдарив ним тещу так сильно в голову, що вона незабаром померла. Душогуба арештували.

— **Вовки роздерли вояка.** В клеванських лісах біля Рівного появилися вовки, що нападають на людей. Перед кількома днями напали на одного вояка й роздерли його на кусні.

— **За тяжке побиття.** Перед карним трибуналом у Львові стануди перед кількома днями 25-літній Федько Моцько і 20-літний Петро Сорока зі села Деревинки пов. Жовква за побиття. Моцько жив у незгоді з Андрієм Ясиневичем, який його раз побив. У серпні м. р. він узяв собі до помочи Сороку, щоби пімститися на Ясиневичу, і коли він надїхав за селом фірою, Моцько затримав коні а Сорока вдарив Ясиневича палкою так сильно по голові, що заломив йому череп і він після двох місяців помер. Трибунал засудив Сороку на півтора року, а Моцька на 8 місяців вязниці. Пошкодовану сторону заступав адв. д-р Ганкевич.

— **Демонстрація дівчат, що хотять вийти замуж.** У Ню-Йорку створили дівчата, що від довшого часу є кандидатками на молодиці, орґанізацію, яка має на меті осмілити мущин, щоби охотніше женились. Саме тепер рішили вони виступити прилюдно зі своїми домаганнями і влаштували демонстраційний похід по вулицях міста. Їх супроводитиме поліція для забезпечення спокою. Демонстрантки нестимуть прапори з такими щирими гаслами: „Ми, старі панни з новими ідеями!“ „Давайте нам чоловіків!“ Головою цієї орґанізації є Рожа Гессе, 26-літня дівчина. Вона заявила журналістам, що їхня де-

монстрація має зовсім поважну мету: звернути увагу поважних мущин, що будуть преґарними чоловіками, на тисячі симпатичних і чесних дівчат із ріжними великими прикметами. Нюйорські дівчата устами своєї предсідниці так зясували свій ідеал: „Чоловіка, за якого хочемо вийти замуж уявляємо собі приблизно у віці 35 літ, добре вихованого, непоганого, працьовитого. Коли демонстрація підготовлювана кандидатками до подружжа не зовсім удасться, англьо-саксонські незамужні дівчата мають іще надію на переступний рік, в якому вільно самим дівчатам освідчатись мущинам.

— **Революційні імена.** Із радянської московської преси довідуємося про такі нові імена та прізвища, які прибрали собі радянські громадяни, щоби піти за духом свого середовища. Рожа Жовтнева, Рижкова-Молодняк, Петро Революція, Гнів Народній, Семен Ударний, Михайло Новийбит, Доганяй-Переганяйв, Дора Патос. Ніхто не здивується вже, коли почує імена: Аґітка, Летучка, Мітинґ, Пятилітка.

— **Італійський колектив.** Із „Вечерньої Москви“ довідуємось, що на Криму, біля Керчі, існує єдиний італійський „колхоз“ (колективне господарство), названий іменем Сакка та Ванцетті. Члени цього колхоза це нащадки італійців, які переселились на Крим 100 літ тому.

— **„Атлянтік“ без вартости.** Капітан цього корабля заявляє, що є надія використати хіба машини, які остання пожежа не дуже знищила. Представники ріжних товариств обезпечень і знавці суперечаться тепер про те, чи кістяк корабля можна буде ще вжити на щось. Імовірно, що ні.

З нових книжок.

Богдан Кабарівський: „СТРІЧКАМИ В ЖИТТЯ“ Вибір поезій. Львів, 1933, ст. 64. В-во „Дажбог“.

Підзаголовок „вибір поезій“ значить тут вибір із тих, що автор мав у рукописі, бо це його перша збірка. Велика шкода, що таких зшитків не переглядає перед друком хтось, хто міг би нашим молодшим поетам звернути увагу бодай на чисто російські та польські слова і деякі невибагливі „ліценції“, від яких у гробі перекидається дух української мови. Нпр. „жизнь“, „порох“, „мольба“, „печаль“, „більш глибоко“ це найчистіша російщина; комаха названа „важка“ — польський термін; „торговано“, „слано“ і „равачи“ (в одній поезії!) стиль канцелярщини. Чимало є таких зовсім незугарних форм як: „Се цей муж, що“ і повне нехтування правил милозвучности як: „В співі...“ „повздержував в бігу...“

Загальний тон збірки — тужлива слізна меляхнолія: зітхання до зір, весни, музи, туги, самоти; всі причандали молодечої поезії, що занедужає двома недостачами: браком сюжетів і думок. Усе ще білі берізки, гроби, жалібні арфи, казки провалля. Коли вже таку осінню меляхолію та тугу краще виспівали Лепкий і Карманський, а Чупринка і Олесь до зануди повторили вічний рефрен:

> Хотілосяб полинути в край казки,
> туди, де сила і краса,
> де лицарі змагаються так важко,
> де ціль міліонам сердець спільна.

З нової поезії замітний у автора вплив штудерних рим і сумнівних асонанц: „пристрасть-чиста“, „ґоні-чолом“, „стрімких-ріки“ „біля-зад“, „прірву-гнівом...“ Краще вже вживати білого вірша.

Є в цій збірці строфи які можна би переписати на конкурсовий ребус, що це значить.

> Годі відкинуть чуття, що родять життя
> і завзяття,
> ґеній один є по суті у великих вождів
> і поетів,
> злів, що розум і догма, як мудрих немудрі
> ограблять,
> чим-же двигне він товпу, чим пірве до
> шабель і баґнетів.

А поруч такої фільософії простота зі зшитка ґімназиста:

> Заморгали сільські віконця
> далеко десь бреше собака
> завзятий майна оборонець, —
> із річки підноситься мряка.

Ніяково слухати таку сповідь:

> Коли настрій прийде
> я пишу й пільгу маю
> і більше щастя понад те
> я не бажаю.

Якби поезія кінчилася на тім, що хтось віршує тільки для себе!

Чи може це мати яке значіння для автора коли скажемо йому, що він має поетичний хист робить щире зусилля, щоби засвоїти собі сучасну літературну мову та поетичну форму?

м. р.

Відозви й комунікати.

ВПИСИ ДО ГОСПОДАРСЬКОЇ ШКОЛИ В МИЛОВАННІ.

З днем 1. березня 1933 р. розпочинається *7-місячний господарсько-садівничий* курс у господарсько-садівничій школі Товариства „Просвіта“ в Милованні.

Головний Виділ проголошує *вписи на принятя до школи 40 учеників* з приміщенням та удержанням під отсими умовинами:

1) Зголошуватися можуть мущини у віці від 16—24 літ, що скінчили найменше народню школу.

2) Кожний принятий ученик має мати одіж (у тім одіж до праці), 4 пари білля, 4 рушники, 2 простирала, подушку, покровець, сінник, а також ложку, вилки, ніж, тарілку, мисочку і пів літрове горня (поливане). Батьки учеників мають підписати писемні зобовязання, що будуть платити правильно за удержання.

3) Наука у школі коштує 5 зол. місячно. Ученики мають приміщення у приюті, а харчі одержують у кооперативній харчівні школи. За приміщення у приюті, опал і світло платять ученики по 5 зол. місячно, а за харчі 25 зол. місячно. Вписове 15 зол. на початку курсу.

Програма курсу на основі програми, затвердженої міністерством рільництва.

Зголошення на курс слід вносити найдальше до 10-го лютого 1933 р. поручено на адресу: Господ.-садівнича Школа Т-ва „Просвіта“ в Милованні, п. Стриганці н. Дн. До зголошення долучити шкільне свідоцтво, посвідку родичів, потверджену парохіяльним або громадським урядом, що зобовязуються платити правильно місячну оплату і марки на 75 сотиків на відповідь.

Про приняття і день приїзду повідомить управа школи по 10. лютого 1933.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта“ у Львові.

Німеччина в союзі з антантою.

ЖЕНЕВА, 24. І. ПАТ. „Журналь де Женев" п. з. „Чотири великі держави абрітром світа — пляни проти Ліги Націй та менших держав" помістив телеграму з Льондону, що обговорює плян Мекдональда та Саймона, який створює постійну, тісну співпрацю групи великих держав, а саме: В. Британії, Франції, Німеччини й Італії. Вони малиб гегемонію.

Кореспондент твердить, що нібито згідно з поголосками, Саймсн зіритований цим, що політиці В. Британії в Лізі Націй часто перепиняють т. зв. менші держави. Женевська процедура за повільна, а група 4-х держав моглаб дійти до скорших постанов. Для цих плянів Саймон зеднав собі Мекдональда.

Кореспондент зазначує, що здійснення того пляну стрінулося би з перешкодами з боку Чехословаччини та Польщі.

Кореспондент зазначує далі, що в Льондоні пильно слідкують за активністю польського уряду, який заключив пакт неагресії з СРСР, та зблизив Польщу до Чехословаччини.

СТРАЙКУЄ 6.000 РОБІТНИКІВ.

Італійський страйк у Відзевській Мануфактурі в Лодзі треває далі. Роб. делегати зажадали, щоби фабрика заплатила залягаючі платні, 180.000 зол. Фабриці вдалося зібрати 50.000 зол. і їх виплатили робітникам. Усеж таки робітники не працюють, а зажадали ще, щоби фабрика приняла до праці відправлених недавно роб. делегатів. Із 6.000 страйкуючих робітників ок. 3.000 безперервно сидить у фабриці. Харчі приносять їм родини.

—o—

ДПУ. ВИВЕЗЛО СЛУЖБОВИЧКУ БІЛЬШ. ПОСОЛЬСТВА.

Контрольор персоналу більшовицьких станиць за кордоном Ройземан вивіз на силу із швайцарської санаторії службовичку більшовицького посольства в Берліні Марію Елілнов. Швайцарський уряд одержав вістки, що Елінов є тепер у московській тюрмі та що їй грозить кара смерти, тому приказав перевести слідство в тій справі. Виявилося, що Еліянову вивезли не легально, а на силу.

—o—

СМЕРТНИЙ ПРИСУД НА ГІТЛЄРА.

З Берліна повідомляють, що Гітлер одержав почтою лист, підписаний 10 комуністами. Автори листа повідомляють Гітлера, що на нього видали присуд смерти.

—o—

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ДОВГІВ.

ВАШИНГТОН, 24. І. ПАТ. По інформаціям „Ню Йорк Таймс" метою візити амбасадора В. Британії в держ. департаменті було вручити британську відповідь на запросини відбути конференцію в справі довгів. Амбасадор просив, щоби йому дали ближчі пояснення у тих справах, що мають бути предметом нарад.

—o—

ІМЕНУВАННЯ ВОЄВОДІВ.

Півурядова агенція „Іскра" повідомляє, що зміни на становищах воєводів оголосять щойно в лютім. Іменують нових дипльоматів щойно після повороту мін. Бека зі Женеви.

—o—

СОЦІЯЛІСТИ ПРИ ВЛАДІ У ФРАНЦІЇ.

У Франції уступить мабуть уряд Поль Бонкура, а до влади прийдуть мабуть соціялісти. Дефіцит фр. скарбу винесе ц. р. 7 міліярдів фр.

—o—

МОБІЛІЗАЦІЯ В СРСР.

У звязку з неспокоями на Дал. Сході заряділи в СРСР нову реєстрацію резервістів. Їм доручили мобілізаційні картки. Рівночасно переводять „чистку" серед резервістів. В Москві говорять, що небаром вибухне війна.

—o—

Дописи.

КАЛУШ.

Оснування філії Т-ва „Зоря". Сліди народньої праці пок. д-ра Курівця на терені Калушини помітні ще й нині на кожному кроці. Не диво, що установчі збори філії українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря" в Калуші відбулися у прегарному настрою і стягнули масу нашого міщанства. Збори відбулися дня 22. січня ц. р. у великій салі „Народнього Дому" при участи 80 громадян-ремісників. Збори отворив іменем основників п. Степан Залеський коротким вступним словом. Згідно з волею присутніх вибрано до проводу зборами мец. д-ра Тараса Коритовського, який став душею зборів, даючи правні пояснення і цінні вказівки на будуче для членів і проводу нової філії „Зорі". З Головного Виділу на збори приїхав голова п. Юрій Сидорак, який по поясненні деяких точок статуту в довшім рефераті змалював організаційне життя українських міщан-ремісників у давнині, відтак у часах його занепаду та в часах його відродження, звязаних з оснуванням львівської „Зорі" в 1884 році. Реферат цей зробив дуже корисне враження на присутніх, чого виявом були рясні оплески. Зараз після гарної промови п. Сидорака голова філії „Просвіти" і дир. Пов. Союзу Кооператив п. Петро Мигович заявив, що калуська інтелігенція доложить усіх старань і в ділянці освітній і в ділянці економічній, щоби піддержати „Зорю" і її членів у намірених змаганнях. Промовляли ще п. Вол. Ничай, канд. адв., о. Маковчак і кількох ремісників. Усі вони виступали з щирими радами в користь ремісничого стану. На Зборах приступило до „Зорі" 63 членів. Головою вибрали п. Степана Залеського, купця-мясаря. До Виділу увійшли: Михайло Кушлик, Семен Мельникович, Василь Сімків, Володимир Дідошак, Дамян Кушлик, Теофіль Процяк. Заступники виділових: Володимир Сілецький, Богдан Завадович. Контрольна комісія: дир. Петро Мигович і Юрій Келебай. Нововибраний голова п. Залеський подякував зібраним за довіря до його особи і закликував членів до якнайбільшої точности у сповнюванні обовязків. Замикаючи Збори, мец. Коритовський прощав зібраних з якнайкращими надіями на успіх, складаючи рівночасно подяку головному Виділові „Зорі" за працю по філіях, а присутньому відпоручникові за приїзд на збори. На закінчення п. Сидорак іменем Гол. Виділу зложив щиру подяку на руки провідника зборів українській інтелігенції Калуша за її виїмкову прихильність до ремісничого стану.

КОБАКИ, ПОВ. КОСІВ.

Народній Дім звернено „Просвіті". По інших селах люди борються за своє рідне, а в Кобаках більшовики виступають проти свого, бо виступають проти „Рідної Школи". Кажуть, що в „Рідній Школі" виховуються „байстрюки". Кількох молойців, фарбуючи себе на червоно, захопили були неправно Народній Дім і зробили його централею пропаганди для Москви. Це не переконувало комсомольців, що одноповерховий будинок вибудовано грішми кобацьких американців у Торонті і Детройті, а також зі збірок села (Сталін не дав ані сотика — прим. дописув.), і вони не хотіли з Дому вступитися. Два вчені недоуки, першорядні демагоги, втягали несвідомих все більш під темну звізду і зробили в Народнім Домі гніздо мафії. Розумється, що читальню „Просвіти" в Народнім Домі демагоги скоро своєю нахальністю довели до упадку і староство її замкнуло. Ще якийсь час „цвила" там червона „культура": крики, й вигуки по ночах було чути звідти на ціле село. Та врешті опечатано й будинок і довго дім стояв пусткою. Завдяки стараниям теперішнього пароха о. Терлецького Михайла і ще кількох одиниць справа Народнього Дому пішла в суд і будинок звернено „Просвіті", а більшовицька мафія, як дрантивий горнець, розлетілася на черепки. На Новий Рік відсвятковано „Свято Просвіти" при співучасти хору чит. „Просвіти" в Кутах. Комсомольці обставляли вправді стежки і дороги вечором і старалися терором завертати публику, але денного світла бояться вже як щурі, що живуть у містових каналах.

Гашнівський М.

СІНЯВА.

Сінявщина — „Просвіті". Сінявська округа ярославського повіту святкувала в дні 27. XII. 1932 р. незвичайне свято. Філія Т-ва „Просвіта" за ініціятивою і при підготовці місцевого комітету, відбула в наведеному дні „Свято Просвіти" при співучасти доокличних читалень. Свято почалося в Сіняві, де відправлено Службу Божу та панахиду за померших членів „Просвіти". Селяни й інтелігенція цілої округи в числі около 2 тисяч виповнили по береги церкву та церковне подвіря і в святочному настрою вислухали богослуження, до якого стануло майже все духовенство Сінявщини. Незвичайно змістову, палку і зворушливу проповідь виголосив місцевий парох о. Антін Мельничук. Не зважаючи на те, що місцевий „Сокул" в останній хвилі відкликав свою згоду на свято в його салі, нарід масово лихою, болотнистою дорогою пішов до села Лежахова, віддаленого 3 кільометри від Сіняви, де й відбулося свято. Наборзі прикрашена саля читальні „Просвіти" в Лежахові не могла помістити всіх учасників і велика частина їх зібралась під вікнами дому. Свято отворив голова Філії „Просвіти" в Ярославі о. К. Хотинецький, після чого слідували інші точки програми, на яку зложилися: просвітянський реферат посла Загайкевича, кооперативний посла З. Пеленського, низка пісень у виконанні читальняних хорів з Монастиря, Теплиць, Вилевої, Дибкова та Сіняви і декламації читальнянників з Лежахова й Теплиць. Цінних рефератів послів вислухав нарід з великим зацікавленням та висловив їм гарячу подяку у формі рясних оплесків. Рівнож інші точки програми випали гарно і причинились до святочного настрою. Замітне, що двома хорами проводили диригенти-селяни, які зуміли зовсім поправно вивязатись зі свого завдання. Свято закінчилось відспіванням національного гимну, учасники розійшлись домів з вдоволенням. Виявилося, що Сінявщина, полишена сама собі, не лишилась позаду інших округ нашої тіснішої Батьківщини, але нарівні з іншими розвивається під оглядом культурним і національним, що доказала своїм величавим святом. Видно, що праця в Сінявщині йде правильним шляхом. Це дає нам запоруку, що продовжувана в теперішньому напрямі, принесе вона гарні овочі.

Учасник.

СПОРТ.

АНКЕТА У. С. С. У СПОРТОВИХ СПРАВАХ.

Заходом Українського Спортового Союзу відбулася у Львові в понеділок 23. січня ц. р. анкета у спортових справах, започаткована рефератом студ. Гладкого на тему: „Ідея й суть фізичного виховання і ми". Перейшовши подрібно історію спорту, його цілі і значіння у всіх культурних народів, референт висував завдання й цілі українського спортового життя, підчеркнувши при цьому ідеольогію У. С. С., який стоїть принципово на становищі власних сил, негуючи всякі взаємини з чужонаціональними спортовими організаціями і якунебудь від них залежність.

Після реферату виявлялася жива дискусія, в якій забирали слово: ред. Паліїв, проф. Гайдучок, дир. Радловський, п. Чучман, п. Ольшанський, студ. Макарушка, студ. Янів, студ. Рак, п-на Біленька й ін. Темою дискусії не був, якби хто міг думати, зміст цілого реферату, але його остання частина, яка торкалася безпосередньо справи українського спорту, а передовсім ріжних шляхів, якими цей спорт прямує. А що, скликуючи згадану анкету У. С. С. не мав на меті вирішувати якісь засадничі справи тільки поінформувати слухачів про свою ідеольогію, то анкета не закінчилася ніякими обовязковими рішеннями. Вона пройшла в цілости на взаїмній дискусії представників двох наших спорт. таборів. Дещо більше цікавого вніс до дискусії ред. Паліїв, який поінформував зібраних, що недавно повстав був у Львові ініціятивний гурток, якого завданням було скликати поважну спортову анкету, на котрій булиб заступлені ріжні табори, а передовсім репрезентанти У. С. С. і „України". Анкету зірвав Спортовий Союз і тому вона не відбулася. Одначе фактом є, що кільканацять найповажніших українських клюбів вступило до Львівського Окружного Союзу Копаного Мяча і до У. С. С. не належать. Клюбів цих не можна пустити самопас, бо вони — на думку промовця — з часом можуть затратити українського духа, передовсім клюби провінціональні, які є дальше від українського середовища. Обовязок згуртувати ці клюби лежить у першій мірі на „Україні" і вона, мовляв, відповідальна за їх дальшу долю.

Анкета закінчилася додатковою заявою студ. Гладкого, що теперішня Спортова Рада У. С. С. свого принципового становища не змінить і на ніякі компроміси не піде. Клюби, яким не становище Ради не подобається, можуть іти своїми шляхами, гуртуватися в Союзи, а життя само покаже, хто йде правильним шляхом.

Проводив анкетою з повагою і безпристрасно д-р Б. Гнатевич.

На жаль, старше громадянство майже цілковито зігнорувало згадану анкету, бо зі старших явилося всього кілька осіб; решта (до 30 осіб) сама молодь. Не знаємо тільки, чи вина тут по стороні аранжерів анкети, які не зуміли стягнути старших, чи може старшим цілком байдужа ця справа. А не так воно діється на заході, дарма, що на анкеті говорили багато про те, що захід є „гнилий".

Б. Ч.

УКРАЇНА—ПОҐОНЬ.

Гаківкові змагання цих дружин в турнірі за чашу Банку Господарства Краєвого відбудуться в середу 25. ц. м. на торі ЛТЛ при вул. Пелчинській. Початок: год. 7. веч. Після тих змагань грає Лехія з Чорними.

ПОҐОНЬ—ЛТЛ 10:0 (4:0, 1:0, 5:0).

Змагання за чашу Б. Г. К.

ГАКІВКА В ТЕРНОПОЛІ.

Дня 15. І. ц. р. відбулися гаківкові товариські змагання *Поділля—Леґіон* з вислідом 1:0 в користь Поділля (1:0,0:0,0:0).

Дня 21. І. ц. р. відбулися відплатні змагання *Поділля—Леґіон* з вислідом 2:0 (0:0, 1:0, 1:0).

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Інж. Евген Храпливий: „ПРО ХЛІБОРОБСЬКИЙ ВИШКІЛ СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ". Бібліотека „Сільського Господаря", ч. 93. Львів, 1932, стор. 72, форм. 8°.

ЖУРНАЛИ.

„ШЛЯХ ВИХОВАННЯ Й НАВЧАННЯ", педагогічно методичний тримісячник, орган „Взаїмної Помочі Українського Вчительства". VI-ий річник, 1932. Третя Книжка. Зміст: Теорія виховання й навчання. Проф. С. Ф. Руссова: Сучасні течії в новій педагогіці. Іван Юшишин: Навчання природи в народній школі. Михайло Макух: Закладання й ведення природничих збірок у школах. Михайло Таранько: Українська література з обсягу природи в народній школі. Я. Романенко: Другий варіянт міністерських програмів для 1-ої кляси народніх шкіл. Виховно-освітні системи й організація шкільних установ. Олександер Тарнович: Італійське шкільництво. Проф. Ст. Сірополко: Політехнізація школи на Радянській Україні. Огляд педагогічної преси. Огляд західно-европейської педагогічної преси у 1931 р. Я. Кузьмова. Критика й рецензії. Методика і шкільна практика: Денис Петрів: Методично-дидактичний показчик для навчанні природи в [illegible] народніх школах

КАРБИ, мистецький збірник, Львів 1933. ст. 32. ціна 3 зол. Зміст: Б. І. Антонич: Національне мистецтво (спроба ідеалістичної системи мистецтва). Володимир Гаврилюк: Олександер Новаківський. Володимир Ласовський: Заввати про сучасне мистецтво. Антін Малюца: Самостійність національного мистецтва. Б. І. Антонич: Проти помешпування мистця (Книжка про Новаківського). Г. К. Ціммерман: Стиль і якість (з нім. перекл. С. М.). Рене Туссен: Барвності симфонії (з франц. перекл. Надя Макухівна). Рецензії. 41 ілюстрацій.

„РІДНА МОВА", науково-популярний місячник (Варшава, вул. Стальова 25, м. 10.) ч. 1. січень 1933: Зміст: Д-р А. Чайковський: В справі нашої письменницької мови. Проф. д-р Іван Огієнко: Давальний учасництва. В. Островський: Знання мови необхідне кожному. Проф. Ів. Огієнко: Москалізми в українській мові. Яр. Мандюкова: Притча про самоцвіт. Ів. Огієнко і Юра Шкрумеляк: Замітки про окремі слова. Проф. Ів. Огієнко: Словник правничої мови. Його-ж: Правописні замітки. Дід Огій: Граматика малої Лесі. І. Огієнко: Мова наших видань. Його-ж і д-р Вол. Виногородський: Говори української мови. Його-ж: Відповідь на запитання наших читачів. Мгр. І. Коровицький: Огляд нових праць для вивчення української мови.

„НИВА", ч. 12. грудень 1932. Зміст: Митрополит Андрій: З викладів про аскетику. П. Р.: Чи священики легковажуть потребу села. о. Северин Матковський: Похвала або культ Пресв. Діви Богородиці Марії в гр.-кат. Церкві. о д-р Г. Костельник: Генеза жіночого й мужеського полу. Р. І. Даниленич: Літургічний рух у Німеччині. о. Теодор Цегельський: Дещо зі священичої традиції. о Павло Штокалко: Кілька заввал дотично порядку в часі богослужень. о. Юліян Дзерович: Вісти з Тов. св. Андрея. Місії: Поклик „Відродження". Всячина.

„ЖИТТЯ І ПРАВО", вістник теорії і практики, орган Союзу Українських Адвокатів і Товариства Українських Правників у Львові, під начальним редагуванням д-ра Кости Левицького, ч 4 (23), грудень 1932. Зміст: Д-р Юліян Заяць: Послідовности конкордатів; Ярослав Левицький: Причинки до інтерпретації § 679/3 п. з.; Бібліографічні записки; Богдан Пелехович: Про адвокатуру в Америці; З життя нашої адвокатури: З життя адвокатів; Некрольог: д-р Іван Ганкевич; Оречення Найвищого Суду; Оголошення. Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Ринок ч. 43. І. пов.

„ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ", ілюстрований журнал історії та побуту. V. Річник. Число 1. Львів, січень 1933. Зміст: Зима 1920 р. вірш; Святий вечір; Озброєні сили війська кубанського; історія одного раненого; Правда про 10. і 11. листопада 1920 р.; Рейд отамана Мірошниченка; Стрілецькі могили в Золочеві; Рік в холодному яру; Іван Мазепа та Іван Скоропадський; Польський генерал про львівські легенди; З Новим Роком; Бібліографія; Оголошення.

„КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА", економічно-суспільний місячник. Річник VI. ч. 1. Січень 1933. Зміст: На окраю днів; А. Ж.: Населення на українських землях у Польщі після переписів 1921. і 1931. М. Жід: З історії кооперативної думки; Ю. Павликовський: Нарис розвитку українтської кооперації в Галичині; В. Томінц: Де я став кооператором? В. Таннер: Кооперація Фінляндії; В. Левинський: Поляки під Прусією.

„ТЕХНІЧНІ ВІСТИ", орган Українського Технічного Товариства, Р. IX. ч. 1, Львів, 1. січня 1933. Зміст: І. Кандяк: Напрямні нашої праці. Я. Стефанович: Отверення Дніпрельстану. А. Мілянич: Боротьба з безробіттям. Реферати. Огляд. Звідомлення Українського Технічного Товариства

„ВІСТИ З ЛУГУ", письмо присвячене луговим і січовим справам, просвіті і науці. Р. VII. ч. 12. Львів, грудень 1932

„УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЯТЕЛІСТ", місячник. Відень Листопад—грудень. Ч. 11—12.

„СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР", ч. 1. 1. січня 1933.

„КООПЕРАТИВНЕ ГОСПОДАРСТВО", ч. 1. 1. січня 1933 р.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 24 І 1933 р. за масло експортове та десерове пріма 2·20 зол., за літру молока 15—17 сот., літру сметани 0·00 зол., копу ценів 5·00—5·20 зол

БІРЖА.

ГРОШІ.

Без трансакцій. Долар у приватних оборотах 8.91.50

ТРАНСАКЦІЇ. ПРОДАЖА. КУПНО.

Бельгія 123.75, 124.06, 123.44; Голяндія 358.90, 359.90, 358.00; Льондон 29.99, 30.14, 29.84; Ню Йорк чеки 8.923, 8,943, 8,903; Ню Йорк кабель 8.927, 8.947, 8.907; Париж 34.86, 34.95, 34.77, Швайцарія 172.55, 172.98, 172.12, Італія 45.72, 45.94, 45.50, Берлін 212.23.

АКЦІЇ.

Банк Польський 81—80.

ЗБІЖЕ.

Ціни біржеві, ринкові. Льохо Підволочиська:

Пшениця дв. 740 28.50—29.00, пшениця 720 27.25—27—75, пшениця збірна 25.75—26.25, жито однопілє 15.00—15.25, жито збірне 14.00—14.25, ячмінь броварняний 15.00—16.00, ячмінь двірський 12.50—13.00, ячмінь на млин 11.75—12.25, овес двірський 13.50—14.00, овес дв. замоклий 11.57—12.25, овес збірний 10.75—11.00, кукурудза краєва 12.50—13.00, бобик 10.50—11.00, вика чорна 10.50—11.00 вика сіра 8.50—9.00, гречка на мливо 14.00—14.50, гречка пашна 11.50—12.00, висівки житні 7.00—7.25, висівки пшеничні 7.25—7.50, крупи гречані 28.00—29.00, просо краєве 13.50—14.00.

Льохо Львів: пшениця двірська 740 30.00—30.50, пшениця двірська 720 28.75—29.25, пшениця збірна 27.25—27.75, жито однородне 16.50—16.75, жито збірне 15.50—15.75 ячмінь на мливо 12.75—13.25, овес двірський 15.50—16.00 овес двірський замоклий 13.25—13.75, овес збірний 11.75—12.00, мука пшенична люкс. 40% 53.50—54.50, мука пшенична 50% „00" 52.50—5300, мука пшенична 60% „0" 49.00—50.00, мука житня 55% „00" 30.50—31.00, мука житня 65% „0" 28.50—29.00, мука житня ситкова II 16.50—17.50, висівки житні 7.25—7.50, висівки ячмінні 8.00—8.50, крупи ячм. грубі 24.00—25.00, пшоно 30.00—31.00, пенцак ч 10 23.00—24.00

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 25. І. Симфонічний концерт. „Суїта" А. Рудницького.

Четвер, 26. І. з причини ген. проби „Розбійників" Шілера театр нечинний.

Пятниця, 27. І. год. 7.30 веч прем'єра „Розбійники" Фр. Шіллера (Абон. 7).

Неділя, 29. І. год. 3.15 попол. „Аїда" оп. Верді (виступ Голинського).

Театр Ріжнородностей.

Середа, 25. І. год. 7.30 веч. „Магія" (Абон. 6).

Четвер, 26. І. год. 7.30 веч. „Джім і Джіл" (ціни знижені. Абон. 5).

Український Театр ім. Тобілевича в салі Театру Ріжнородностей.

Пятниця, 27. І. год. 7.30 веч. „Роксі" комедія Барі Коверса.

Субота, 28. І. год. 3.00 попол. „Мікадо" оп. Сулівена.

Понеділок, 30. І. год. 7.30 веч. „Бояриня" песа Лесі Українки.

Вівторок, 31. І. год. 7.30 веч. „Мотря" Лужницького й Лісевича на основі Лепкого.

Концертове Бюро М. Тірка.

Четвер 26. січня: VIII. Мистецький концерт — Мавриків Розенталь, пяніст.

Кіна.

АДРІЯ: „Король прошаків"

АПОЛЬО: „Рай підростків"

АТЛЯНТІК: „Безприютні".

КАСІНО: „Мата Гарі" (Грета Гарбо).

КОЛІСЕЙ: „Трансатлянтік" і ревія „Парада моряків"

КОПЕРНИК: „Зунгу, пригоди малполюда й білої жінки".

МАРУСЕНЬКА: „Зунгу, пригоди малполюда й білої жінки".

МІРАЖ: „Непотрібна".

ОАЗА: „Чоловік своєї жінки" та ревія.

ПАЛЯС: „Готель студентів".

ПАН: „Ромні".

ПАСАЖ: „Пімста шаленого", „Зуза саксофоністка".

ПРОМІНЬ: „Дівча з Пратеру".

СТИЛЕВЕ: „Цілунок весни" й ревія.

УТІХА: „Чудо вовків" і ревія „Підвечірок у тітки Кунегунди".

ХИМЕРА: „Гаьорія" з Бригідою Гельм.

Закордонне радіо.

Середа, 25. січня 1933.

Братислава (278,8) 12.30 Концерт, 19.20 Легка музика, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Брамсів вечір, **Ляйпціг** (389,6) 12.00, 21.10, 23.00 Концерт, 16.00 Театрик для дітей, **Рим** (441,2) 20.45 Опера, **Беромінстер** (459,4) 19.45 „Дон Паскаль" оп. Доніцетія, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 15.20 Форт. тріо, 19.30 Спів, Ір. Зентгайм, 21.00 Вечір гротески, **Будапешт** (550,5) 12.05. 23.00 Циг. музика, 17.00 Концерт, 21.00 Віольончеля, **Любляна** (574,7) 20.30 Сольоспів, **Харків** (937,5) 10.00, 15.15, 17.40, 18.40 Концерт, 13.15 Мистці при мікрофоні, 21.35 Звуковики, **Париж** (1724,1) 22.00 Концерт фр. музики.

Четвер, 26. січня 1933.

Братислава (278,8) 12.30 Концерт, **Мілято** (331,4) 21.00 Опера, **Штутгарт** (360,6) 13.30, 17.00 Концерт, 20.00 „Синьобородий", оп. Офенбаха, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.40 Спів, **Ляйпціг** (380,6) 20.00 „Іфігенія в Авлісі" оп. Глюка, **Білгород** (430,4) 19.00 Пісні, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Відень** (517,2) 11.30, 17.10, 22.25 Музика, 19.25 „Кавалерія Рустікана" оп. Масканія. „Паяци" оп. Леонкаваля, **Будапешт** (550,5) 18.20 Циг. орхестра, 19.30 Опера, **Любляна** (574,7) 20.00 Оп. арії, **Харків** (937,5) 10.30, 15.15, 17.40, 18.40 Концерт.

Львівське радіо.

Середа, 25. січня 1933.

11.40 Огляд преси, 11.50, 13.20 Метеорольог. комунікат, 11.58 Час, 12.10, 17.50, 22.15 Грамофон, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Скавтівський куток, 15.35 Для дітей „Колюмбові пригоди" „Моє найболючіше розчарування", 16.00 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 Остання російська цариця, 17.40 „Потреба культ. помочі для працюючої молоді", 18.00 Легка музика, 18.45 Фейлетон, 19.00 Пластичні вістки, 19.15 Всячина, 19.30 Фейл. „Вол. Оркан", 19.45, 20.55 Прес. рад. денник, 20.00 Концерт, 20.50 Спортові вістки, 21.00 Скрипка, 22.00 На овиді, 22.40 Відчит у новогрецькій мові, 22.55 Комунікати, 23.00 Танкова музика

Четвер, 26. січня 1933.

11.40 Огляд преси, 11.50, 12.30 Метеорольог. комунікат, 11.58 Час, 12.10, 16.15 Грамофон, 12.35 Шк. концерт, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Грамофон, Сільва рерум, 16.00 Карнавал і тов. життя, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 Як треба читати Норвіда, 17.00 Грамофон, Комунікат для рибалок, 17.40 Зим. макабіяда, 18.00 Шубертів октет, 18.45 Всячина, 19.05 Рільн. комунікат, 19.30 „Чати на вовків", Прес. рад. денник, 19.45 Обговорення концерту з Дрездена, 20.00 Тр. з Дрездена: „Іфігенія в Авлісі" оп. Глюка, 22.00 „Аврельцю, не роби того" авд., 22.45 Комунікати, 22.50 Танк. музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Заходом Порадні Матерей відбулася дня 1. січня 1933 р. в салях Української Бесіди ялинка для найбідніших дітей при ласкавій участи о. прал. Куницького і запрошених гостей. Обдаровано 60 дітей.

На Рідну Школу зложили в нашій Адміністрації в золотих: Ст. Вишницька, Ліско 2, д-р Зенон Русин 10, Мілько Русин 5, А. Лепкий 1, Н. Русин 1, Петро Глібчук, Тчев 5, Синявський, Франція 2.

Жертви для нещасної матери в золотих: Ів. Мельник 1, І. К. 2, складка Збаража 30, о. В. Г. 2, Н. Д. 2, Ірена Могильницька 1.20, Складка Глинян 20, щедрівка аматорського гуртка в Монастириськах 20, Олександер Литвинович 5, о. Р. Станиславів 3. Разом з попередніми виказами 957.65 зол. і 2 доляри.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИКАРСЬКІ роботи виконує прецизійно й дешево Мандль, Коперника 14. проти кіна „Коперник". 1197 4—10

ДОБРЕ проспеpуюча адвокатська канцелярія на провінції до відступлення за готівку. Зголошення Е. Н. Перемишль, почтова скритка 170. 1252 3—5

ПОКІЙ гарний до винайму при вул. А. Голуба 11 а, II. поверх, двері 6. 1284 2-2

ВЛАСНИК споживчого склепу у Львові оженяться з маєтною особою. Зголошення до „Діла" під „Кавалер". 1—1

НАЙДЕШЕВШЕ джерело електричних жарівок — лямп і радієвих частин у відомій фірмі **АЛЬБЕРТ АГІД**, склад електротехнічних матеріялів — Казимирівська 39. Тел. 78-86. 1286 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

СЛУЖБА БОЖА

укладу

Й. КИШАКЕВИЧА

на мішаний хор

поручена Преосв. Митроп. Ординаріятом до вжитку церковних хорів продається по зол. 7.50 в Книгарні Шевченка, Львів, Ринок 10. 1249 3—3

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Банковий Дім Г. і А. Гріндлінгер
У ЛЬВОВІ, ЛЕҐІОНІВ 21, ТЕЛЕФ. 76—42

повідомляє, що без огляду на значну звижку курсів державних облігацій продає далі на **рати**

Долярівку
Будовельну лише по **3·70** зол.
Інвестиційну

Замісцеві припоручення полагоджуємо відворотно. Спіши із замовленням, бо 1-го вже льосування.

Вугоіль зол. 36·—

за 1 тону (1000 кг.) з доставою перед дім позакартелева копальня. Бюро копальні ЛЬВІВ — ЛІНДОГО 2. Тел. ... 1216 (Пошукує заступників).

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 1·50 зол., з почт перес. 2·10 зол.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги	„ 0·40
1 „ „ в тексті і новинках	„ 0·48
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·08

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 380·—
„ „ 1/2	„ 200·—
„ „ 1/4	„ 110·—
„ „ 1/8	„ 60·—

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик   Видає Видавнича Спілка „Діло"   З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів Ринок 10.